

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Det kom ikke uventet for mig, at man fra Socialdemokratiets side rettede en lammende kritik mod regeringens beskæftigelsespolitik. Det var ventet og konkretiserer kun, hvad faktum er: at den er elendig.

Men det kommer bag på mig, at Socialdemokratiet igen vil frede denne regering, idet man ikke ønsker at stemme for en dagsorden, for så vidt den generer regeringen. Havde Socialdemokratiet så i stedet sagt: Jamen vi kommer med et andet forslag, hvor vi konkret udbygger, hvad vi vil, og hvad vi mener skal gøres for at afvikle arbejdsløsheden, så havde alle accepteret det og Fælles Kurs havde trukket sit forslag, for så vidt Socialdemokratiets forslag var bedre. Men når man kun kommer med kritik uden at anviser vej, så er det en gold kritik, som ingen værdi har.

Men hvad er det så egentlig, der efter Socialdemokratiets mening mangler i det forslag? Jeg hæftede mig ved hvert ord, der blev sagt, og alt det, der blev sagt af hr. Kaj Poulsen, står jo i dette forslag til dagsorden. Der står f.eks., at anlægsarbejder skal sættes i gang. Vi har en vældig boligmangel – i København har vi 5.000 boligløse – ville det så ikke være rimeligt, at vi satte gang i boligbyggeriet? Vi ved, at vi mangler en masse vuggestuer, børnehaver, fritidshjem etc. Jamen ville det så ikke være rimeligt og rigtigt, at vi satte gang i dette byggeri?

Alt dette står jo faktisk i forslaget. Her går man ind for, at regeringen skal komme med en plan, og i det øjeblik den foreligger, kommer den til udvalget, og så kan vi i udvalget lægge de ting frem, som vi mener er mest presserende for at afvikle arbejdsløsheden. Men Socialdemokratiet har åbenbart ikke fundet ud af, at det er sådan, man arbejder politisk:

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Nu har jeg været i Folketinget i 13 år, og jeg må indrømme, at det er første gang, jeg har set og hørt sådan en gang diletterteri fra et medlem af Folketinget, som vi her har hørt.

Det er jo fantastisk, at man i en anvisning til regeringen siger: »Folketinget kan henvise til, at der kan skaffes arbejde inden for landbrug, gartneri, fiskeri, industri, bygge- og anlægsvirk-

somheder m.m.«, uden at komme med anvisninger i dagsordenen om, hvad man vil. Og nu har vi altså også hørt, at det skulle være en plan, regeringen skulle lægge frem; det står der ikke noget om. Man ved ikke engang, hvad man selv vil med den her dagsorden.

Vor stil er, at vi fremsætter vores forslag i Folketinget om, hvad det er, vi vil, og vi kommer ikke med den slags løstgængende påstande, som ligger heri.

Og må jeg så sige en ting mere – jeg nåede det ikke i første omgang, fru formand. I dagsordenen står: »Samtidig vil en fordeling af den samfundsmæssige arbejdsbyrde være et egnet middel til at afskaffe arbejdsløsheden.«

Vi mener ikke, at det er en byrde at gå på arbejde. Vi mener rent faktisk, at hvis man havde skrevet »den samfundsmæssige arbejdsmængde«, var der logik i det, men dette er fuldstændig ulogisk. Det er diletterteri, så det sprøjter, og hvis Fælles Kurs ikke har andet at komme med end så brede formuleringer omkring vore beskæftigelsesproblemer, synes jeg, man har gjort sig selv en bjørnetjeneste ved at rejse dette meget, meget vigtige problem her i Folketinget.

Jeg vil godt sige endnu en gang, at det var min hensigt at sige tak til Fælles Kurs – jeg havde nær sagt Fremskridtspartiet, det kan jo smutte – men på baggrund af de taler, vi har hørt her, synes jeg altså, det er for usselt, hvad Fælles Kurs har at give befolkningen.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg tror, at når man læser det, der her er sagt fra Socialdemokratiets side, vil man i hvert tilfælde gå med til, at det drejer sig om fluehoreri. For hvad er det, der står? Der står: »Samtidig vil en fordeling af den samfundsmæssige arbejdsbyrde også være et egnet middel til afskaffelse af arbejdsløsheden.«

Så kan man diskutere, om det er en byrde eller det ikke er en byrde, men det, det drejer sig om, er, at vi anviser veje: at man f.eks. kan forlænge ferien, forlænge barselorloven og lave en sabbatordning. Det er Socialdemokratiet jo selv tidligere fremkommet med.

Det ville dog være bedre, hvis Socialdemokratiet erkendte, at det, det drejer sig om, er, at de er bange for, at der skal skabes et flertal i dette Folketing uden om regeringen. Og man skulle også erkende, at det, Socialdemokratiet er